

Момичето, което се превърнало в костенурка

Имало едно време един ром и една ромка. Те били бедни, живеели в една колибка близо до реката. Имали си една дъщеря, за която много се грезели. Раснало момичето, пораснало, станало хубава девойка. Не щеш ли, майката се разболяла и се поминала. Мъжът и момичето останали дълго време сами. Ромът се грижел за къщата и за всичко останало, но не можел да смогва и решил да се ожени повторно.

Жената, за която се оженил била много зла и не можела да понася забарената си дъщеря. Карала я да върши най-тежката работа вкъщи, да носи вода от най-отдалечения кладенец и пак била недоволна. Един ден момичето си било свършило домашната работа по-рано от обикновено и седнало на прага да плете. Злата мащеха, като го видяла да седи без да работи, много се ядосала:

- Защо седиш, мързелана такава, не виждаш ли колко много грехи има за пране?! Вземай коритото и марш на реката да переш!

Момичето взело коритото, събрало всичките мръсни грехи и тръгнало към реката. Дрехите били много и момичето доста се забавило. Ромът се върнал от работа и попитал злата мащеха къде е детето. Жената троснато отвърнала:

- Изпратих я на реката да пере, нека се научи! Ут-

ре-други ден ще се омъжи, ще ни се смеят хората, че не може да работи.

Добре ама, забареничето все не идвало и бащата се притеснил:

- Ромние, иди да я потърсиш, да не ѝ се е случило нещо лошо!

Мащехата страшно се ядосала, но не смееа да противоречи на мъжа си. Излязла откън и започнала да вика колкото ѝ глас държи. Хем викала, хем проклнала, бълвала змии и гущери за момичето. Забареничето чуло виковете и проклетията и от страх се скрило под коритото, в което били грехите. Горкото - треперело от страх и започнало да се моли на Господ:

- Господи, направи така, че мащехата ми никога да не ме намери! Защото ако ме намери - с мен е свършено!

Господ чул молбите на момичето и решил да го превърне в костенурка.

Като видяла, че момичето не се обажда от никъде, мащехата тръгнала сама да го търси. Стигнала до реката и видяла изпраните грехи, събрани на куп, а до тях бавно си вървяла една костенурка. Злата жена взела грехите и потеглила към къщи без да може да познае забарената си дъщеря.

И така, момичето се отървало от мащехата си и до ден днешен се скита самотно по света.